

Házasságban, családban élni jó

A MÉCS lelkeségi mozgalom

Bíró László püspök

Katolikusok és protestánsok körében a XX. század második felében különféle vallási mozgalmak indultak, melyeknek tagjai az istenélményt újszerű formában, a Szentlélek működésének közvetlen megtapasztalásával élték meg. E közösségekben az imádságnak, az elmélkedésnek különös jelentősége van. A pittsburghi katolikus egyetemen 1967-ben néhány tanár és diák háromnapos lelkigyakorlatot tartott. A Lélek megvilágosító ereje által különleges, életre szóló lelki élmény részesei lettek. E negyven évvel ezelőtti eseményt tekintjük a Katolikus Karizmatikus Megújulás kezdetének. Ebben a szellemben világszerte közösségek sora alakult. Magyarországon a hetvenes évek óta vannak jelen... Ezeket a közösségeket, mozgalmakat mutatjuk be riportsorozatunkban.

Ménesi Balázs és felesége, Krisztina

Van néhány házaspár a plébánián, akik szívesen összejárnának beszélgetni, imádkozni, de nincs ötletük, hogyan fogjanak hozzá. Tudnátok-e segíteni? - valahogy így hangzik az első kérdés, amely legtöbbször oda vezet, hogy egy-egy alakulófélben lévő vagy már működő házasközösség a MÉCS családközösségekhez csatlakozik.

MÉCS - egyrészt szentírási jelkép, másrészt a *megfigyelés - értékelés - cselekvés* kifejezésekből alkotott mozaikszó. Ménesi Balázssal, aki feleségével, Krisztinával a magyarországi MÉCS családközösségek vezetője, arról beszélgetünk, hogy mi ennek a lelkeségi mozgalomnak a lényege.

A MÉCS családközösségek (<http://www.mecs.org.hu>) plébániához kötődnek, s havonta általában egy alkalommal találkoznak.

A névben szereplő megfigyelés azt jelenti, hogy a találkozókön a házaspárok kérdések alapján megosztják egymással, amit megélnék, látnak, hallanak a világban, majd mindezt az evangélium, a krisztusi tanítás fényében értékelik. A cselekvés pedig azt a követelményt állítja, hogy mindez ne csak következmények nélküli kellemes beszélgetés maradjon, hanem valóban változást hozzon a résztvevők életében. Az elhatározásokról a házaspárok a következő találkozó alkalmával beszámolhatnak a közösség tagjainak.

"Ha valóban Krisztust helyezzük életünk középpontjába, s hozzá igazítjuk az életünket - mondja Balázs, aki egyébként tanácsadóként dolgozik -, akkor a hatás először saját életünkben jelentkezik, s anélkül, hogy hatni akarnánk bárki másra, Krisztus bennünk való hatása hat rajtunk keresztül."

A közösségek természetesen nem feledkeznek meg az egyház missziós parancsáról sem. *"Arra törekszünk, hogy életünk mindenki más számára bizonyítsa, hogy Isten terve szerint házasságban, családban élni jó. S ez az, ami minket kiteljesít, gyermekeink számára pedig megadja azt a közösséget, melyben élni lehet. S a közösségek, a házaspárok átadják annak kultúráját, hogy lehetséges egy életen keresztül egymást szeretve, hűségesen, az Úristent keresve élni. Következésképpen a házasság szentsége valóban működik az életünkben."*

Ezt a vonzó példát kívánják a családközösségek szűkebb vagy tágabb környezetükben továbbadni. *"A misszió nem önerőből folyik, hanem Krisztus erejéből tesszük, amit teszünk, s ilyen módon igyekszünk missziós közösség lenni."*

Az éves MÉCS-füzetek mindegyike tíz beszélgetési anyagot tartalmaz. Érdekes ezeket sorra venni: az első éves füzet (*Alapértékeink*) néhány alapvető értéket vesz sorra. A második füzet címe: *Erős házasság*. Ma, amikor annyira válságba került a házasság, a kor uralkodó ideológiái látványos kísérleteket tesznek ennek fölbomlasztására, igen fontos ennek hangsúlyozása - a szavak szintjén túl a megélt családi élet tanúságtevésével. *Vágyak és korlátok* - ez a következő témakör. A negyedik füzet, *A szeretethimnusz és a házasság* szinte költői megközelítés: a szeretet Szent Pál-i irodalmi megfogalmazása a lényegre világít rá: a hit, remény, szeretet hármasságban miért a szeretet a legfontosabb? Mert a hit értelmi mozzanat, a remény akarati gesztus, de ezek szükségesek ahhoz, hogy a szeretetben az ember elérje a Teljesben, az Egészben való bennelétet. S földi életünkben a házasságban nyílik a legközelebbi "terep" a szeretet ilyen értelmű és lényegű megélésére.

Melyek az *erőforrásaink*, honnan merítsük az energiát ahhoz, hogy életünket a krisztusi irányfény szerint legyünk képesek élni? Ez újabb éves füzet címe, mint ahogyan az *Ünnepeink* is. Mert ünnepelni csak az tud valójában, aki képes az ünnepek felszíni csillogása mögött a lényegre megragadni. *Az öt szeretetnyelv* kell ehhez, melyet ugyancsak éves beszélgetési anyagként dolgoznak fel a MÉCS családközösségek. Mert ahogyan az idegen nyelvet nem könnyű elsajátítani, úgy a szeretet nyelvén sem tudunk sokszor természetes módon megszólalni. A szeretetnyelvet is tanulni kell.

Az első közösségek házaspár tagjai családi életük második évtizedében járnak. Ezért tapasztalataikat felhasználva az idősebb közösségek *A házasság második évtizede* című füzet alapján beszélgetnek a házasság mindennapi gondjairól, nehézségeiről, olykor krízishelyzeteiről, ugyanakkor örömeiről is. S bár nem "krízisprevenció" a feladatuk, amikor szükséges, finoman segítenek a környezetükben jelentkező, házasságokban

felvetődő nehézségeken túljutni. S az utolsó éves füzet címe: *A család a harmadik évezredben.*

A MÉCS családközösségek léte válasz arra, amit számos keresztény ember érez: a mai világban igen nagy szükség van arra, hogy az egyes családok más családokkal megerősítő, baráti közösséget alkossanak. Ezért egyre több helyen hoznak létre ilyen közösségeket.

Bíró László, a püspöki kar családreferense, aki rendszeresen részt vesz a MÉCS családközösségek lelki programjain, a következőképpen határozza meg a lényegét: *"Olyan mozgalom ez, mely szívtől szívig terjed. S az ember csak azt tudja átadni, ami őt valóban megérintette."* Ez feltételezi és igényli a személyességet, mely a családközösségeket szerte az országban áthatja.

Szeretnék, ha a családok összejövetelein mindig jelen lenne papi személy, ám tudják, ez sokszor megoldhatatlan. Talán ezért is szerveznek 1999 óta MÉCS-napok néven réteg-lelkigyakorlatokat: házaspároknak, fiataloknak, fiatal pároknak, egyéni résztvevőknek, papoknak és szerzeteseknek (www.mecsnapok.hu).

Ma mintegy ötven MÉCS családközösség működik az országban. Általában hat-nyolc házaspár alkot egy-egy plébániai csoportot. Nem tesznek semmiféle fogadalmat, ígéretet sem, hanem a maguk külsőleg csendes módján hirdetik az élet "normális", Istentől rendelt szépségét és szentségét családi életükön keresztül. Összejöveteleiken, a lelkigyakorlatokon bárki részt vehet, s ha indítást érez, csatlakozhat valamely közösséghez.

A MÉCS családközösségek vonzereje talán éppen természetességükben rejlik. Nem kívánnak senkitől semmi rendkívülit, hanem fölismerve az említett "krisztusi normalitás" szépségét, örömét és erejét, ezáltal mélyítik el a házaspárok hitét, ezáltal erősödik és válik boldogabbá a családi élet.

Elmer István